

N:o 16.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 Maj 1886, kl. 2 e. m.

Betänkande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående vissa ändringar i afseende på afgifterna för tullnederlag samt med förslag till förordning angående allmänt frilager.

I en den 26 sistlidne Mars dagtecknad proposition, N:o 35, hvilken blifvit till Bevillnings-Utskottets behandling hänvisad, har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att

dels medgifva, att den nederlagsafgift, som jemlikt § 80 mom. 1 i nådiga Tullstadgan den 2 November 1877 skall för gods, som å nederlag uppläggas, betalas med en procent af det belopp, hvartill tullafgiften för godset uppgår, må från och med den 1 Januari 1887 uttagas först i sammanhang med tullafgiftens erläggande, äfvensom att den nederlagsafgift, som enligt samma lagrum likaledes skall erläggas med en procent af tullbeloppet, då nederlagsgods till utrikes ort åter utföres, må från och med nämnda tid upphöra att utgå;

dels och antaga ett propositionen vidfogadt, af deri åberopade bilagor åtföljdt, så lydande

Förslag

till

Förordning angående allmänt frilager.

§ 1.

Uti eller i närheten af stapelstad, hvarest tullkammare under tullförvaltares öfverinseende finnes inrättad, må, efter tillstånd af General-Bih. till Riksd. Prot. 1886. 5 Saml. 1 Afd. 14 Häft.

tullstyrelsen och under de vilkor och närmare bestämmelser, Generaltullstyrelsen för hvarje särskildt fall föreskrifver, inrättas allmänt frilager med ändamål att tjena till fristad för varor, så att dessa på sätt och under de vilkor denna förordning innehåller, kunna, utan att tull för dem erlägges, införas till lagret, der uppläggas och på allt sätt behandlas som om de befunne sig utom landet.

§ 2.

Frilager, till hvars särskilda afdelningar tillträde under ingen förevändning må tulltjensteman förvägras, skall vara försedt med lämpliga vakt- och expeditionsrum för tullbevakning och tullbehandling samt i öfrigt så inrättadt, att erforderliga tullkontroller kunna deröfver utöfvas; och skall en hvar, som lemnar frilagret, utgå genom vaktrummet, der vederbörande tulltjensteman, om han anser anledning dertill förefinnas, eger att å den utgående låta verkställa kroppsvisitation, utan att vara underkastad påföljd i händelse underslef befinnes icke hafva egt rum; varande tillträde till frilager för qvinnor förbjudet.

§ 3.

Statens kostnad för bevakningen af samt bokföringen och expeditionen vid frilagret skall betalas af dess egare, som, innan frilagret må för sitt ändamål begagnas, skall för gäldandet af sagda kostnad ställa säkerhet, som af Generaltullstyrelsen godkännes.

§ 4.

Mom. 1. På frilager må med här nedan stadgade undantag intagas så väl tullpliktigt gods af hvad slag det vara må direkt från utrikes ort, efter omedelbar transitförsändning, från frilager å annan inrikes ort samt från nederlag och transitupplag i samma stad, som ock alla slag tullfritt och förtulladt gods.

Krut, dynamit, nitroglycerin och andra sprängämnen, eldfarliga oljor eller dermed jemförliga vätskor, flytande syror samt andra varor, hvilka till följd af sin beskaffenhet kunna medföra fara eller olägenhet för frilagret eller andra der upplagda varor, må icke å frilager intagas.

Mom. 2. Uppstår vid angifning till intagande å frilager af varor i obrutna omslag tvifvel, huruvida varorna äro af den beskaffenhet, att de, enligt stadgandet i mom. 1 här ofvan, må å frilagret intagas,

skall tullförvaltningen vara berättigad att, der erforderlig upplysning ej annorledes kan vinnas, låta bryta omslagen.

§ 5.

Mom. 1. Egare till gods, som direkt från utlandet eller från frilager å annan ort ankommit eller genom omedelbar transitförsändning befordrats och är afsedt till intagande å frilager, skall inom den tid och vid det ansvar, som i § 21 Tullstadgan föreskrifves, till tullförvaltningen aflemna angifningsinlaga (form. bil. Litt. A.). Sedan tullkammaren låtit förse inlagan med dess inkommande nummer, skall godset med inlagan under bevakning föras till frilagret, hvarest der anstälde tulltjenstemän hafva att, sedan godset blifvit vägd, låta dess bruttovigt antecknas å inlagan, i frilagrets upplagsbok (form. bil. Litt. B.) införa uppläggningsen samt derom meddela bevis under bokens löpande nummer å inlagan, hvilken derefter skall till tullkammaren återställas.

Dröjer godsegare med angifning till intagning å frilager utöfver den i § 78 mom. 2 af Tullstadgan bestämda tid, vare han förlustig rättigheten att godset å frilager intaga.

Har godset icke inom den i § 30 mom. 1 af Tullstadgan bestämda tid blifvit till frilagret affördt, böte godsegaren på sätt i mom. 2 af nämnda paragraf samt i § 31 mom. 1 af samma stadga sägs; egande tullförvaltningen verkställa den undersökning af godset, som för böternas bestämmande erfordras. Varder godset icke inom den tid, som i § 31 mom. 3 af Tullstadgan bestämmes, till frilagret affördt, förfares såsom i detta lagrum sägs.

Af emballeradt gods må på frilager ej intagas mindre än helt kolly, sådant det från utrikes ort inkommit eller från annat frilager uttagits.

Mom. 2. Vill godsegare låta gods, upplagdt å nederlag, intagas å frilager, upprätte derom angifningsinlaga (form. bil. Litt. C.) och förevisa denna för vederbörande nederlagstjensteman, som har att bokföra angifningen i nederlagsjournalen och att å inlagan anteckna det till förflyttning anmälda godsets nettovigt. Sedan godset derefter under bevakning afförts till frilagret, införes uppläggningsen i frilagrets upplagsbok och meddelas bevis derom under bokens löpande nummer å inlagan, som skall återställas till tullförvaltningen för att biläggas nederlagsjournalen.

Mom. 3. Vill godsegare öfverflytta på transitupplag liggande gods till frilager, aflemne derom till tullförvaltningen angifningsinlaga (form.

bil. Litt. D.). Sedan godsets bruttovigt antecknats å inlagan samt å godset belöpande transitavgift erlagts, låte tullförvaltningen godset jemte inlagan under bevakning föras till frilagret, hvars tulltjenstemän, efter verkstald bokföring, hafva att om uppläggningsmeddela bevis under frilagerupplagsbokens löpande nummer å inlagan, som derefter skall återställas till tullförvaltningen för att biläggas transitupplagsjournalen.

Mom. 4. Vill godsegare å frilager intaga tullfritt eller förtulladt gods, låte detsamma med angifningsinlaga (form. bil. Litt. E.) föras till frilagret, hvarest inlagan aflemnas till vederbörande tulltjensteman, som har att bokföra uppläggningsmeddela bevis af godset med upptagande af endast dess bruttovigt. Sådant gods behandlas vid uttagning från frilager lika med derå direkt från utlandet intaget gods.

§ 6.

Gods kan från frilager uttagas:

för utförsel;

för försändning sjövägen eller landvägen till annan stapelstad;

för öfverflyttning till nederlag eller transitupplag i samma stad;

samt

för förtullning.

§ 7.

Mom. 1. Uttages gods från frilager för utförsel sjövägen, skall iakttagas:

att godsegaren om utförseln till tulltjensteman å frilagret aflemnar angifningsinlaga (form. bil. Litt. F.);

att vederbörande tulltjensteman antecknar angifningen i frilagrets utförselsbok (form. bil. Litt. G.);

att hvarje kolly, der så lämpligen ske kan, plomberas med frilagerstämpel och anteckning om plomberingen göres å inlagan;

att godset jemte inlagan derefter, under tullbevakning då plombering ej skett och eljest utan sådan bevakning, föres till inlastningsstället, hvarest der anstald tullbevakning har att om expeditionen göra anteckning i inlastningsjournalen för frilagergods (form. bil. Litt. H.); och skall bevakningsförmannen meddela bevis om inlastningen å angifningsinlagan, som derpå aflemnas till tullkammaren för att efter behörig anteckning i frilagrets utförselsbok biläggas utgående journalen; samt

att utförseln sker i fartyg af minst trettio tons dräktighet och med iakttagande af de i § 42 af Tullstadgan meddelade bestämmelser.

Mom. 2. Uttages gods från frilager för utförsel landvägen till Norge, skola de bestämmelser, som gälla för landväga försändning till nämnda land af oförtullade utländska varor från transitupplag, tillämpas med iakttagande derjemte att anteckning om utförseln skall göras i frilagrets utförselsbok.

Mom. 3. Uttages gods från frilager för utförsel landvägen till annat land än Norge, skall iakttagas:

att, sedan godsegaren om utförseln till tulltjensteman å frilagret aflemnat angifningsinläga (form. bil. Litt. F.) denne tjensteman skall anteckna angifningen i frilagrets utförselsbok samt utfärda förpassning (form. bil. Litt. I.) å godset i två exemplar;

att hvarje kolly plomberas med frilagerstämpel och anteckning derom göres å förpassningen; samt

att frilagershafvaren skall inom en månad från afsändningsdagen till frilagerskontoret aflemna ena exemplaret af förpassningen, försedt med bevis af tullförvaltningen i bestämmelseorten att godset med oskadad plombering framkommit.

Dessa bestämmelser gälla ock vid utförsel isvägen såväl till Norge, der icke dylik utförsel, enligt hvad derom särskildt är stadgadt, skall såsom landväga utförsel anses, som ock till annat land.

Mom. 4. Uttages gods från frilager för försändning sjövägen eller landvägen till annan stapelstad, skall iakttagas:

att angifning, anteckning i utförselsboken, plombering och förpassning ske på sätt i mom. 3 af denna § stadgas;

att, der afsändningen sker sjövägen, anteckning derom verkställes i inlastningsjournalen samt det ena exemplaret af förpassningen tillställes skepparen för att godset åtfölja;

att, då afsändningen skall ske landvägen, godset och båda exemplaren af förpassningen öfverlemnas till varuegaren;

att frilagershafvaren inom en månad från afsändningsdagen till vederbörande tjensteman å frilagret aflemnar ena exemplaret af förpassningen, försedt med bevis, utfärdadt af tullförvaltningen i bestämmelseorten, att godset dit framkommit med oskadad plombering; samt

att angifningsinlägan och ankomstbeviset förvaras såsom bilagor till utförselsboken.

Mom. 5. Uttages gods från frilager för att öfverföras till nederlag i samma stad, skall godsegaren till vederbörande tjensteman å frilagret aflemna angifningsinläga i 2 exemplar (form. bil. Litt. K.); hvar efter anteckning om öfverföringen med upptagande af endast bruttovigten å godset skall ske i frilagrets utförselsbok. Sedan godset å frilagret undersökts och ena exemplaret af inlägan utaf vederbörande

tjensteman der attesterats, skall godset under bevakning föras till nederlagsmagasinet och der intagas, godset i nederlagsjournalen antecknas och den attesterade angifningsinlagan biläggas inkommande journalen. Andra exemplaret af inlagan bilägges nederlagsjournalen.

Mom. 6. Uttages gods från frilager för uppläggning å transitupplag i samma stad, skola föreskrifterna i mom. 5 af denna § lända till efterrättelse, dock med iakttagande, att godset utan föregående undersökning under bevakning afföres till och upplägges å transitomagasinet, sedan bruttovigten attesterats å båda exemplaren af angifningsinlagan, hvilka, efter det den å godset belöpande transitafgift blifvit vederbörligen debiterad, skola biläggas inkommande journalen och transitupplagsjournalen.

Mom. 7. Vid förtullning af varor på frilager skall iakttagas:

att, sedan förtullningen blifvit af godsegaren begärd genom angifningsinlaga enligt form. bil. Litt. L, varorna å frilagret undersökas och inlagan derstädes attesteras samt införes i frilagrets förtullningsbok (form. bil. Litt. M.);

att redogöraren å frilagret uträknar tullbeloppet, derå utställer räkning (form. bil. Litt. N.); samt emottager och qvitterar beloppet, hvarefter undersökningsmannen å räkningen antecknar, huruvida varorna utgå lösa eller i omslag och i senare fallet i huru många, huru beskaffade och huruledes märkta kolly; samt

att godset derefter emot räkningens behöriga afstämpling från frilagret afföres.

§ 8.

Godsegare, som angifvit gods till uttagning från frilager, men åter vill upplägga det på frilagret, skall på angifningsinlagan teckna förklaring, att godset till följd af förändrad bestämmelse icke blifvit afsändt, hvarefter godset må återföras till frilagret, der plomberingen, om sådan skett, af tullbetjeningen borttages, och anteckning härom göres å angifningsinlagan samt i frilagrets utförselsbok.

§ 9.

Förtullningsbok, hvarom stadgas i § 7 mom. 7 af denna förordning, skall föras i två delar, A och B, hvilka böra skiftesvis hvarannan dag begagnas. Influten uppbörd skall hvarje dag jemte den då begagnade förtullningsboken med dertill hörande attesterade angifningsinlagor mot qvitto aflemnas till tullkammaren, som dagen derpå åter-

ställer boken till frilagret; och har frilagersredogöraren att för hvarje månad aflemna utdrag ur förtullningsböckerna rörande deri gjorda debiteringar för att biläggas tullkammarens inkommande journal.

§ 10.

Närmare förestrifter angående ordningen inom frilagret meddelas af Generaltullstyrelsen, som äfven eger att, efter sig företeende omständigheter, förordna angående de afvikelser från ofvan meddelade stadganden, hvilka, med bibehållande af nödig säkerhet för kronans rätt, kunna erfordras.

§ 11.

Godsegare, som låter å frilager upplägga gods, hvilket enligt stadgandet i § 4 mom. 1 icke må derå intagas, hafve förverkat godset och vare förfallen till böter från och med ett hundra till och med ett tusen kronor.

§ 12.

Om frilagershafvare, som, jemlikt föreskriften i § 7 mom. 1, fått emottaga blomberadt frilagergods, angifvet till utförsel, ej inom 48 timmar efter godsets uttagande till tullkammaren aflemnar bevis från tullbevakningen, att godset till inlastningsstället framkommit och der under tullbevakning jemlikt angifningsinlagan inlastats, skall tullförvaltningen hos honom uttaga böter till belopp, motsvarande högsta gällande tullsats för hvarje kilogram af varans bruttovigt.

Lag samma vare, om frilagershafvare uraktlåter att inom den i § 7 mom. 3 och 4 stadgade tid aflemna föreskrifvet framkomstbevis. Kan frilagershafvaren inom tre månader från den dag, då böterna blifvit erlagda, hos Generaltullstyrelsen lagligen styrka att varorna genom olyckshändelse under vägen förkommit eller att han af orsaker, hvar till han icke varit vållande, blifvit förhindrad att inom behörig tid framskaffa varorna till bestämmelseorten eller aflemna framkomstbeviset, vare han berättigad att böterna återbekomma.

§ 13.

Den, som från frilager insmuglar eller försöker insmugla tullpligtiga varor, eller som kvarhåller eller olofligen i riket åter inför

dylika varor, hvilka angifvits till utförsel från frilager, eller som be-
trädes med att under försling af tullpliktigt frilagergoods detsamma för-
byta, straffes enligt § 138 Tullstadgan. Frilagershafvaren skall ock,
om han om brottet egt vetskap, hafva för alltid förverkat rätt att af
frilager sig begagna samt vara skyldig att genast utrymma sitt lager;
straffes ock såsom för olöflig införsel af varor.

§ 14.

Försäljningsbelopp för gods, förverkad enligt § 11, äfvensom
böter på grund af stadgandena i §§ 11 och 12 tillfalle kronan och
tullstatens enskilda pensionsinrättning till hälften hvardera.

Böter enligt § 13 och värde af gods, förverkad enligt samma
paragraf, fördelas enligt § 146 Tullstadgan.

Saknas tillgång till böternas gäldande, skola de förvandlas enligt
allmän strafflag.

§ 15.

Angående laga domstol i mål rörande öfverträdelse af denna för-
ordning gälle hvad i § 165 af Tullstadgan sägs.

§ 16.

Alla i denna förordning föreskrifna handlingar skola skrivas å
tryckta blanketter, som för handlingar enligt bilagorna B, G, H, I, M
och N anskaffas och bekostas af tullverket, men i öfrigt af frilagershaf-
varne sjelfve; egande Generaltullstryrelsen vidtaga de jemkningar eller
förändringar i formulären, som kunna visa sig erforderliga.

Denna förordning skall tillämpas från och med den 1 Januari 1887.

Af det propositionen bilagda protokoll öfver finansärenden in-
för Hans Maj:ts Konungen i Statsrådet den 26 Mars 1886 inhemtas, att,
sedan särskilda den 27 Oktober 1882 förordnade komiterade i Augusti
1884 afgifvit betänkande jemte förslag till förordningar om kreditupplag
och frilager samt deraf beroende ändringar i Tullstadgan och Handels-
balken, öfver hvilka förslag Kommerskollegium och Generaltullstyrelsen
i gemensamt utlåtande sig yttrat, Herr Statsministern, vid föredrag-
ning af ärendet, uppå anförda skäl, hemstält: *dels* att berörda förslag
till förordningar angående kreditupplag samt angående ändringar i
Handelsbalken icke måtte till någon Kongl. Maj:ts åtgärd föranleda,
samt *dels* att proposition måtte till Riksdagen aflåtas med ej mindre

omförmälda förslag angående vissa ändringar i afseende på afgifterna för tullnederlag än ock ofvan aftryckta förslag till förordning angående allmänt frilager, hvaremot Herr Statsministern ansett frågan om i sammanhang dermed erforderliga ändringar i Tullstadgan böra till pröfning företagas först sedan sig visat, om Riksdagens bifall till förändringarna beträffande nederlagsavgifterna äfvensom frilagersinstitutionens införande vunnit; och behagade Hans Maj:t Konungen gilla och bifalla denna af Statsrådets öfriga ledamöter biträdda mening.

Enligt § 80 mom. 1 i Tullstadgan af den 2 November 1877 skall för gods, som å nederlag uppläggas, nederlagsavgift betalas med 1 procent af det belopp, hvartill tullavgiften för godset uppgår, och skall, om nederlagsgoods varder till utrikes ort åter utfördt, likaledes nederlagsavgift erläggas med 1 procent af tullbeloppet. Af § 81 mom. 1, jemfördt med § 30, i samma stadga framgår, att nederlagsavgiften för inkommande gods skall, inom trettio dagar, räknade från den, då fartygs märkrulla blifvit till tullförvaltningen aflemnad eller genom omedelbar transitförsändelse befordradt gods till förtullningsorten anländt, erläggas, vid påföljd att tullförvaltningen ofördrojligen försäljer så stor del af för egarens räkning å nederlag liggande gods, som erfordras till godtgörande af nämnda avgift, böter, om sådana skola utgå, samt stadgad tull för hvad som försäljes, äfvensom att för återutförsel godset ej må af egaren disponeras, innan nederlagsavgifterna blifvit behörigen erlagda.

I afseende å förslaget till förändringar i omförmälda avgifter anför Herr Statsministern:

»Om önskvärdheten af den utgående nederlagsavgiftens afskaffande, på det att exporthandeln med utländska varor må kunna af nederlagsinstitutionen draga all den dermed afsedda nytta, hafva så väl komitén som de i ämnet hörda myndigheter varit ense. Den utgående nederlagsavgiften uppgick i årligt medeltal under åren 1881—1885 till 1,291 kronor 89 öre; den inkommande i enahanda medeltal till 181,795 kronor 60 öre. För genomförande af principen, att varor, som inkomma i landet endast för att åter utföras derutur, må gå fria från nederlagsavgift, är det, på sätt ock blifvit af komitén och embetsverken framhållet, nödigt, att i sammanhang med den utgående nederlagsavgiftens afskaffande, föreskrift meddelas, att den inkommande nederlagsavgiften skall uttagas först vid varans förtullning, i följd hvaraf sådan avgift för reexporterad nederlagsgoods naturligtvis icke ifrågakomme. Tullverket skulle således genom sistnämnda förändring gå i mistning af

ytterligare ett inkomstbelopp af ungefär samma storlek som den utgående nederlagsafgiften.

Den sålunda föreslagna förändringen i afseende på nederlagsafgifterna, hvarigenom nederlagsinstitutionen skulle göras i afsevärdt högre grad användbar för exporthandeln med utländskt gods, utan att tullverket skulle tillskyndas mer än en jemförelsevis mycket obetydlig minskning i inkomst — knappt uppgående till 3,000 kronor om året — anser jag mig böra till Eders Kongl. Maj:ts godkännande förorda. Bortfaller det hinder för ett allmänare anlåtande af nederlaget, som hittills legat i nämnda afgifter, torde det få anses gifvet, att genom ett rätt användande af nederlagsinstitutionen äfvensom af frilagersinrättningen, derest densamma varder här i landet införd, handeln i allmänhet och särskildt handeln på utlandet med importeradt gods skola komma i åtnjutande af väsentligen samma fördelar, som afsetts med kreditupplaget, utan den risk för statsverket, kreditupplaget medför.»

Uppå de sålunda anförda skäl hemställer Utskottet,

1:o) att Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition i hvad den afser vissa ändringar beträffande afgifterna för tullnederlag må af Riksdagen bifallas.

Beträffande den föreslagna frilagerinstitutionen förmåler Herr Statsministern, hurusom densamma kunde betraktas såsom en vidare utveckling af det enligt gällande lagstiftning medgifna transitupplaget. För sistnämnda båda institutioner vore gemensamt, att varorna upplades inom landet utan föregående tullundersökning och följaktligen utan erläggande af tull, der varorna vore tullpligtiga, och att varorna sålunda ur tullbehandlingssynpunkt betraktades såsom vore de befintliga utom landet. Olikheten bestode åter deruti, att, medan transitupplagsgods förvarades ensamt under tullverkets lås och vård, och detta så strängt att, om godsegaren ville efterse å transitupplag infördt kollys innehåll eller deraf taga prof, sådant kolly derförinnan måste angifvas till förtullning eller nederlag, egaren till å frilager intaget gods finge med detsamma företaga hvilken bearbetning eller ompackning han behagade, allenast detta skedde inom frilagrets område. Kontrollen mot missbruk bestode här deruti, att frilagret och tillträdet dertill vore stäldt under tullbevakning samt att noggranna föreskrifter meddelades om de vilkor, under hvilka varor finge intagas å frilagret eller uttagas derifrån.

Vidare anför Herr Statsministern i hithörande hänseende:

»Af komiténs förslag framgår, att komitén tänkt sig hufvudgrunderna för frilagersinstitutionen sådana, att frilager skulle, efter tillstånd af Generaltullstyrelsen, få inrättas uti eller i närheten af stapelstad, dervid statens kostnad för bevakning, bokföring och expedition skulle betalas af frilagrets egare, samt att på frilagret skulle få intagas så väl tullpliktigt gods af hvad slag det vara må, som alla slag tullfritt och förtulladt gods, dock att från frilager skulle vara uteslutet sådant gods, som kunde medföra eldfara eller annan skada eller olägenhet för frilagret, samt att för en gång förtulladt gods, som intagits å frilager, skulle vid uttagningen ånyo erläggas tull, såsom vore det från utlandet direkt intaget. Statsverkets trygghet att utfå behöriga tullafgifter skulle enligt förslaget tillgodoses derigenom, att tulltjenstemännen skulle ega tillträde till frilagrets särskilda afdelningar, samt att detsamma skulle vara försedt med vaktrum, som måste passeras af hvar och en, som lemnar frilagret; att i vaktrummet vederbörande tulltjensteman skulle ega att å den utgående låta verkställa kroppsvsitation, utan att vara underkastad påföljd i händelse underslef befundes icke hafva egt rum, såsom följd hvaraf tillträde till frilager skulle vara förbjudet för qvinnor; äfvensom att öfverträdelser af förordningen blifvit belagda med ganska drygt ansvar.

Fördelarne för vår handel med utlandet, och särskildt för vår exporthandel med importerade varor, af den utaf komitén förordade frilagersinrättningen hafva af Kommerskollegium och Generaltullstyrelsen blifvit i det af dem afgifna utlåtande öfver komiténs förslag på ett så klart och öfvertygande sätt ådagalagda, att jag till stöd för mitt tillstyrkande af komiténs förslag i denna del endast har att åberopa hvad nämnda embetsverk i ämnet yttrat. Särskildt anhåller jag att få fästa uppmärksamheten derpå, att, då enligt § 3 i förslaget till förordning angående frilager statens kostnad för bevakningen af samt bokföringen och expeditionen vid frilagret skall betalas af dess egare, hvilken, innan frilagret må för sitt ändamål begagnas, skall för gäldandet af sagda kostnad ställa säkerhet, som af Generaltullstyrelsen godkännes, någon kostnad i följd af den nya inrättningens införande icke kommer att drabba statsverket. Vidare tillåter jag mig framhålla, att varorna så väl vid intagandet å och uttagandet från frilagret, som under den tid, de derstädes äro upplagda, stå under oafbruten bevakning af tulltjenstemän, hvadan, i motsats mot hvad förhållandet är vid kreditupplaget, staten icke har att befara någon förlust genom egarens insolvens och faran för indirekta förluster genom underslef, smuggling o. s. v. icke är större än den är vid all varuinförsel från utlandet. En obetydlig

minskning i tullinkomst torde väl, på sätt embetsverken erinrat, möjligen föränledas deraf, att sådana varor, i hvilkas vigt enligt tulltaxan afdrag ej får ega rum för omslag och inlägg m. m., kunde å frilagret ompackas i helt andra emballage och derigenom undgå en del af det afsedda tullbeloppet. Som likväl med nyssnämnda vid åtskilliga tariff-rubriker i tulltaxan meddelade föreskrift icke åsyftas att öka tullbeskattningen för de ifrågavarande artiklarne, utan allenast att underlätta deras tullbehandling, synes intet vara att erinra mot att varuegaren beredes tillfälle att inom frilagret med varorna vidtaga en åtgärd, hvilken han i allt fall egt frihet företaga före varornas införsel.“

Sedan härefter framhållits, att benämningen “allmänt frilager“ valts i och för den nya institutionens åtskiljande från det genom Förordningen den 18 September 1874 medgifna frilagret för proviantering af fartyg i Öresund, hvilket i åtskilliga afseenden skilde sig från det nu föreslagna och icke komme att genom detta göras obehöfligt, redogör Herr Statsministern slutligen för de väsentligaste förändringar, han ansett böra vidtagas i detaljbestämmelserna i komiténs förslag, och hvilka iakttagits i det till Riksdagens pröfning öfverlemnade förslag.

Att en institution af ifrågavarande slag skulle kunna på vissa ställen lända vår utrikeshandel till gagn kan Utskottet visserligen icke bestrida. Utskottet tror emellertid, att hvad till stöd för denna institutions införande andragits innebär en icke obetydlig öfverskattning af de fördelar, densamma kunde komma att medföra, likasom Utskottet å andra sidan måste befara, att de dermed förenade olägenheter skulle visa sig långt mera betydande än man antagit, och väsentligen öfverväga fördelarna.

Till en början finner Utskottet, i betraktande af de utan tvifvel synnerligen dryga kostnaderna för anskaffande och underhåll af frilagers-lokalerna äfvensom för bevakning af samt bokföring och expedition vid frilagret, hvilka kostnader enligt förslaget skulle hvila de förra på kommunen eller enskilde, och de senare på frilagrets egare, uppenbart, att den ifrågasatta institutionen endast på några få ställen, antagligen endast i eller invid vissa af rikets största städer, skulle kunna komma till stånd och fortvara. Huruvida af dessa städer Stockholm, Göteborg och Malmö skulle deraf kunna hemta mera betydande vinst, anser Utskottet i hög grad tvifvelaktigt, då de härvid påräknade finske afvärnarne å ena sidan och de norske och danske å den andra hade tillfälle att å andra lika närbelägna handelsplatser fylla sina behof af utländska alster. Huru som helst komme fördelarne af frilagret — hvilka fördelar för köpmännen väsentligen förringades af de nyss-

berörda omkostnaderna — endast dessa städers handel till godo, och de lättnader, desses köpmän sålunda finge sig medgifna, skulle för öfrige handelsidkare i stället medföra ökad svårighet att uthärda i konkurrensen.

Utskottet tror sålunda icke, att vår reexporthandel med utlandet skulle kunna härigenom väsentligen ökas, samt finner för öfrigt denna handelsgren, vid jämförelse med utlandets lagstiftning i hithörande hänseenden, redan nu skäligen tillgodosedd genom de förmåner, hvilka medelst nederlag och transitupplag äro densamma beredda, helst om jemväl de ofvan omförmälda lättnaderna i fråga om nederlagsafgifterna varda beviljade. I långt större grad än reexporthandeln skulle, enligt Utskottets öfvertygelse, såsom äfven Kommerskollegium och Generaltullstyrelsen i deras ofvan omförmälda utlåtande framhållit, den handel, som har till syfte att inom landet afsätta utlandets produkter, komma att af den nya institutionen befordras, till ytterligare undergräfvande af den inhemska industrien. Men, på sätt Herr Statsministern i fråga om införandet af kreditupplag anfört, torde några särskilda åtgärder för importhandelns uppmuntrande icke af den allmänna meningen under närvarande tid anses påkallade.

I nu berörda hänseende befarar Utskottet särskildt, att införseln af manufaktur- och korta varor, hvilken dock redan nu, enligt hvad statistiken gifver vid handen, nått en oroväckande omfattning, derigenom skulle än ytterligare ökas, framför allt i följd af den frihet, som stode importören till buds, att inom frilagret låta varorna undergå hvilken bearbetning som helst, innan de uttoges för afsättning. Embetsverken hafva visserligen såsom sin åsigt uttalat, att, då tullsatsen å det färdiga fabrikkatet i allmänhet vore vida högre än å råvaran eller den halffärdiga produkten, ett sådant bearbetande af en råvara eller ett halffärdigt fabrikkat kunde med fördel ifrågakomma endast när det färdiga fabrikkatet vore afsedt att afyttras till utlandet. Häremot har Utskottet dock att erinra, hurusom i många fall, och särskildt hvad artikeln kläder beträffar, berörda skilnad i tullsatserna är så obetydlig, att densamma blott i ringa mån kunde lägga hinder i vägen för en dylik industri för inrikes afsättning. Lika antagligt synes det Utskottet vidare, att frilagerinstitutionen komme att i omfattande grad begagnas för upplag af spanmål och kolonialvaror till den inhemska marknadens förseende utöfver det verkliga behovet och, hvad spanmålen beträffar, till men för vårt jordbruk.

Redan embetsverken hafva erinrat om, att minskning i statsverkets tullinkomst kunde föranledas deraf, att sådana varor, i hvilkas vigt enligt tulltaxan afdrag ej får ega rum för omslag och inlägg m. m.

— såsom förhållandet är med flertalet manufaktur- och korta varor — kunde före förtullningen å frilagret ompackas i helt andra emballage och derigenom undgå en del af det afsedda tullbeloppet. Utskottet, som icke kan instämma i hvad Herr Statsministern häremot andragit beträffande syftet med nyssberörda, vid åtskilliga tariffrubriker i tulltaxan meddelade föreskrift, vill härutinnan påpeka, hurusom, då taxan för vissa artiklar ofta uppgår till 30 à 40 procent eller än högre, här afsedda tullindring i många fall blefve ganska betydande, till förfång för såväl konkurrenterna som den inhemska industrien.

Faran för indirekta förluster för statsverket i följd af frilagrets missbrukande genom underslef, smuggling o. s. v. synes ock Utskottet större än Herr Statsministern velat medgifva. I synnerhet torde vid det förhållande, att tillgång till lokalerna alltid vore medgifven importören och hans arbetare samt kroppsvisitation icke ständigt kunde företagas, det enligt förslaget medgifna inrättandet af frilager utom stapelstads område vara egnadt att lätteligen medföra utsmuggling af de allehanda varor, som utan undersökning finge ditföras, helst den kontroll, som inom stad kunde från allmänhetens sida utföras mot oioflig införsel, der ej vore att påräkna.

Särskildt har Utskottet funnit sig böra anmärka, huruledes de i gällande Tulltaxas 76 och 101 §§ förekommande bestämmelser, att brännvin och sprit af säd eller potatis icke må på nederlag eller transitupplag uppläggas, utan svårighet kunde medelst frilagret helt och hållet kringgå, i det förslaget ej innefattar något stadgande i syfte att förekomma, det dylik vara med hög sprithalt dit infördes, för att derifrån i förädladt eller oförädladt skick utsändas i marknaden, äfvensom att bestämmelsen i förslagets 4 §, att sådana, der icke uppräknade varor, hvilka till följd af sin beskaffenhet kunde medföra fara eller olägenhet för frilagret eller andra derstädes upplagda varor, icke finge å frilagret intagas, synes lemna rum för tvetydighet och godtycke.

Någon erfarenhet från främmande länder, talande till förmån för den sålunda föreslagna institutionen, kan, så vidt Utskottet funnit, icke sägas föreligga. Denna institution synes Utskottet fast hellre så väsentligen afvika från sina förebilder, att densamma öfverhufvud kan betraktas som en oförsökt nyhet. För öfrigt framgår af den Riksdagen tillhandahållna berättelse om kreditupplag och frilager i utlandet, att frilagerinstitutionen derstädes vunnit föga tillit och utbredning, i hvilket afseende särskildt må erinras, hurusom densamma i Norge ingenstädes kommit till stånd, oaktadt en lag af den 4 Juni 1866 der medgifvit frilagrens inrättande med regeringens tillåtelse.

Af alla dessa skäl har Utskottet ansett sig icke kunna tillstyrka införandet i vårt land af den föreslagna frilagerinstitutionen.

Vid sådant förhållande har Utskottet saknat anledning att, utöfver hvad Utskottet i det föregående härutinnan anfört, i sitt förevarande utlåtande till närmare granskning upptaga förordningsförslagets detaljbestämmelser och inskränker sig därför i sådant hänseende till den anmärkning, att dessa bestämmelser icke heller i öfrigt synts Utskottet till alla delar antagliga.

Utskottet hemställer följaktligen,

2:o) att Kongl. Maj:ts föreliggande förslag till förordning angående allmänt frilager icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 4 Maj 1886.

På Utskottets vägnar:

A. G:SON BENNICH.

Reservationer:

vid 1:a punkten:
af Herrar *E. G. Boström, A. Svensson* i Lösen, *J. E. Ericsson* i Ahlberga och *J. P. Nilsson* i Kägglå;

vid 2:a punkten:
af Herrar *Bennich, Björnstjerna, C. F. Wærn* och *H. L. Forsell.*

Herr *O. Jonsson* i Hof har anhållit att här få antecknad, att han icke deltagit i behandlingen af förevarande proposition.